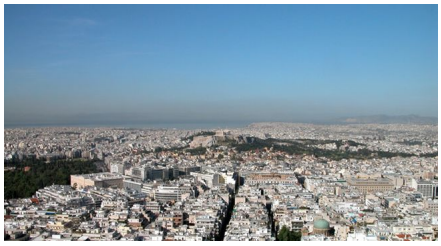

Μια ακόμη προσφυγή κατά του ΕΝΦΙΑ κατατέθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτή τη φορά ένας τέως σύμβουλος του υπουργείου Οικονομικών και συνταξιούχος δικηγόρος επιχειρηματολογεί κατά του ΕΝΦΙΑ χαρακτηρίζοντας τις διατάξεις που τον αφορούν αντισυνταγματικές και παράνομες ενώ μιλά στην προσφυγή του για «ανήθικες, άδικες, εσφαλμένες και κατακριτέες πτυχές του». Συγκεκριμένα, όπως αναφέρει στην προσφυγή του ο άλλοτε σύμβουλος του υπουργείου Οικονομικών ο ΕΝΦΙΑ ευνοεί τους «έχοντας και κατέχοντας» και επιβαρύνει υπέρμετρα τις οικονομικά ασθενέστερες κατηγορίες πολιτών. Και για να στηρίξει τον ισχυρισμό τους υπογραμμίζει το παράδοξο ότι ο ΕΝΦΙΑ είναι δυσμενέστερος «για τα κτίσματα των μικρότερων τιμών ζώνης, δηλαδή αυτών που βρίσκονται σε μειονεκτικότερες περιοχές, τα οποία όταν πρόκειται περί κτισμάτων κυρίας κατοικίας, ανήκουν σε πτωχότερους φορολογούμενους πολίτες». Αναφέρει ακόμη ότι ο νόμος 4223/2013 (ΕΝΦΙΑ) «δεν ένας έκτακτος φόρος με παροδικό χαρακτήρα, αλλά είναι ο πρώτος θεσμικός, τακτικός και μόνιμος νόμος που κατανέμει το βάρος της φορολογίας ακίνητης περιουσίας μεταξύ των πολιτών και δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για τον συνταγματικώς, ηθικώς και πολιτικώς απαράδεκτο τρόπο της άνισης και πολλαπλώς άδικης κατανομής του βάρους της φορολογίας μεταξύ των πολιών». Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα των εξόφθαλμων αδικιών του ΕΝΦΙΑ, αναφέρει ότι για διαμερίσματά του 33,10 τ.μ., επί της οδού Τσόχα στην Αθήνα, αντικειμενικής αξίας 2.561 και ζώνης 2.150 ευρώ, ο εν λόγω φόρος που του επιβλήθηκε ανέρχεται στο ποσό των 10,2 ευρώ (ποσοστό 0,39% της αντικειμενικής αξίας). Την ίδια στιγμή, για το ½ εξ αδιαιρέτου διαμέρισμά του 98 τ.μ. στα Καλά Νερά Μαγνησίας, με αντικειμενική αξίας 19.681 ευρώ και ζώνης 1.100 ευρώ, ο ΕΝΦΙΑ ανέρχεται στα 161,47 ευρώ (ποσοστό 0,81 %). Παράλληλα, επισημαίνει ότι αλλοιώνει με αντισυνταγματικό τρόπο το δικαίωμα της επικαρπίας, αλλά και όλες τις γονικές παροχές που έχουν παρακράτηση της επικαρπίας,. Ακόμη, ο ΕΝΦΙΑ πέτυχε να θέσει σε αχρησία το θεσμό της επικαρπίας, όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο συνταξιούχος δικηγόρος, γιατί κανένας νέος άνθρωπος δεν θα δεχθεί την δωρεά ψιλής κυριότητας ενός ακινήτου, καθώς θα είναι υποχρεωμένος να πληρώνει επί δεκαετίες το μεγαλύτερο μέρος του φόρου (λόγω της διαφοράς ηλικίας με το δωρητή), χωρίς να έχει κανέναν εισόδημα από το επίμαχο ακίνητο. Μάλιστα, όσες γονικές παροχές ψιλής κυριότητας έχουν γίνει αποδεκτές, έχουν μεταβληθεί με τον ΕΝΦΙΑ «σε επαχθείς συμβάσεις αναδοχής μελλοντικών φορολογικών υποχρεώσεων». Τέλος, δεν παραλείπει να αναφέρει ενδεικτικά το παράδοξο ότι σε περίπτωση κατά την οποία ο επικαρπωτής πληρώσει τον ΕΝΦΙΑ εκείνου που έχει την ψιλή κυριότητα του ακινήτου, αυτό «συνιστά άτυπη δωρεά που φορολογείται με 15% επί του ποσού του ΕΝΦΙΑ». Όσο για την περίπτωση που δεν καταβληθεί ο ΕΝΦΙΑ αυτομάτως

καθιστά φοροφυγάδα εκείνον που έχει την ψιλή κυριότητα του ακινήτου.